

relacionada amb la publicitat, situa l'home relegat a un segon pla, destacant a la dona i evidenciant ruptures emocionals o comunicacionals. Des del control en els matisos lumínics i els seus suggeriments, Ramon Rabal formula, en dos escenaris distints (l'interior d'un cotxe i una habitació), la proposta més explícita de tots els artistes, amb una certa influència cinematogràfica.

L'obra de Miquel Massutí (Palma de Mallorca, 1960), titulada *FAR*, va ser realitzada en una habitació del Mustang Ranch, conegut prostíbul de Palma de Mallorca a finals dels anys vuitanta i principis dels noranta. Un vibrador fluorescent, amb forma de fal·lus, és el component principal de l'escena on el fotògraf enregistra la composició amb l'ajuda de la il·luminació ambiental.

Aquesta exposició s'enmarca dins el programa de PalmaPhoto 2014

Dates de l'exposició: 30.05.2014 - 07.09.2014

Horaris del museu:

Dimarts a dissabte de 10 a 20 h.

Diumenge de 10 a 15 h.

Dilluns tancat

Gabinet: 6x6

«Gabinet: 6x6» presenta el panorama fotogràfic de principis dels anys noranta a Mallorca, un moment crucial per a l'incipient moviment de la fotografia d'autor, a través d'una sèrie que revela algunes de les qüestions fonamentals d'aquell moment: l'experimentació en fotografia des d'allò conceptual i la preocupació pel cos, la sida... Una nova generació de fotògrafs, representada per alguns dels que estaven més actius entre els anys 1991 i 1992 a l'illa, foren convidats a treballar sobre el tema del sexe i conceberen propostes segons el seu particular discurs personal.

Les imatges construïdes per Carlos Agustín, Pepe Cañabate, Pere Colom, Amparo Garrido, Miquel Massutí i Ramon Rabal posen en evidència la hibridació entre la fotografia i les arts plàstiques, juguen amb la metàfora i reflecteixen els llenguatges i recursos predigitals.

ESBALUARD | museu d'art modern i contemporani de palma

Tot i que que el president Ronald Reagan no va pronunciar públicament la paraula «Sida» fins al 1987, el context cultural i artístic va canalitzar una transformació en la representació del «jo» i «l'altre» proposant noves subjectivitats i compromisos sobre el cos, el temor a la malaltia i les relacions personals.

La serie «6x6»

La fotografia com a disciplina artística ocupa el seu lloc a partir dels anys 70, moment en què abandona la seva naturalesa objectiva de representació de la realitat en benefici de la possibilitat de construir-la.

Sobre el context de Mallorca, es varen succeir diverses exposicions a la ciutat de Palma de Mallorca, de forma puntual i bastant espaciades en el temps, dedicades a fotògrafs de l'illa com, per exemple, Toni Catany a la Galeria 4 Gats (1975) o Pere Colom a la galeria Latina (1982). A partir dels anys 90, la fotografia té una major presència no tan sols en els espais privats sinó també a nivell institucional, un interès reflectit en publicacions i mostres realitzades sobre aquest mitjà. Entre elles, es troben la sèrie d'exposicions que sota el títol «6x6» foren promogudes pel galerista mallorquí Joan Guaita.

Entre 1992 i 1994, es varen succeir tres mostres, per a les quals Joan Guaita va seleccionar sis artistes que presentaven, a través de sis obres, la seva particular visió al voltant del tema plantejat en cada edició, d'aquí el títol de la sèrie: «6x6 SEX» (1992, integrada per Carlos Agustín, Pepe Cañabate, Pere Colom, Amparo Garrido, Miquel Massutí i Ramon Rabal), «6x6 \$» (1993, amb C. Agustín, P. Cañabate, Pedro Coll, P. Colom, A. Garrido i R. Rabal) i «6x6 MORT» (1994, amb C. Agustín, P. Cañabate, P. Coll, P. Colom, A. Garrido i R. Rabal).

Carlos Agustín, Pepe Cañabate, Pere Colom, Amparo Garrido, Miquel Massutí i Ramon Rabal

«Gabinet: 6x6» recull una selecció d'onze fotografies, amb el sexe com a fil conductor. Varen ser realitzades entre els anys 1991 i 1993 i exposades la majoria per primera vegada a «6x6 Sex», a la Galeria Joan Guaita (abril de 1992). Sis propostes distintes entre elles no només a nivell formal sinó també quant a les referències que plantejen cada un dels artistes des de la perspectiva de la fotografia analògica.

Carlos Agustín (Vigo, 1950), l'únic que va utilitzar el color a la seva obra, aprofundeix en el condicionament que va suposar la infermitat de la Sida a través d'un element de protecció davant ella, el preservatiu, revestit d'un aura escultòrica i convertit en un element singular. Per la seva banda, Pepe Cañabate (Palma de Mallorca, 1952), parteix de la nuesa del cos —ja sigui masculí o femení— captat en primer pla sense evitar les limitacions del mitjà, donant lloc a textures abstractes gràcies al treball de laboratori.

Amparo Garrido (València, 1962), l'única dona entre el grup d'artistes, proposa fragments del cos femení com a centre de les seves composicions, en una evident voluntat de reforçar la identitat de la dona i posicionar-la.

Pere Colom (Sóller, Mallorca, 1955) i Ramon Rabal (Barcelona, 1954) proposen un escenari inventat, en el que la intimitat dels personatges retratats s'exposen sense prejudicis davant l'espectador. Les escenes de Pere Colom, amb una composició cuidada i equilibrada